

Sygn. akt VI GC 1186/15/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: M. K.

przeciwko: (...) S.A. w W.

o zapłatę

1) oddała powództwo w całości;

2) zasądza od powoda M. K. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 197 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1186/15/3

UZASADNIENIE

Powód M. K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w T. wystąpił przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. z pozwem o zapłatę kwoty 1.097,16 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 7 grudnia 2014 r. samochód osobowy marki R. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność T. S. i A. S. został uszkodzonego w wyniku kolizji drogowej. Pierwotnie poszkodowani posiadali polisę autocasco wykupioną u pozwanego, który przyjął na siebie odpowiedzialność za zdarzenie drogowe, przyznając i wypłacając odszkodowanie w kwocie 2 876 zł z tytułu naprawy uszkodzonego samochodu. W dniu 10 grudnia 2014 r. poszkodowani i powód zawarli umowę cesji wierzytelności w związku ze zdarzeniem z dnia 7 grudnia 2014 r. Pierwotnie poszkodowani zdecydowali się na naprawę samochodu, którą wykonał powód. Koszt naprawy pojazdu został stwierdzony fakturą VAT nr (...) z dnia 9 stycznia 2015 r. na łączną kwotę 3 973,16 zł brutto. Powód przesłał pozwanemu fakturę VAT nr (...) obejmującą koszt naprawy uszkodzonego pojazdu oraz kosztorys wraz z żądaniem zapłaty należnego odszkodowania. Pozwany zweryfikował przesłany przez powoda kosztorys oraz fakturę i przyznał powodowi dopłatę do wcześniej wypłaconego odszkodowania w kwocie 1.470,75 zł. Pozwany uznał roszczenie powoda co do zasady i przyznał odszkodowanie w łącznej kwocie 2 876 zł z tytułu uszkodzenia pojazdu. Powód zastosował stawki w wysokości 120 zł/rbg prac blacharskich, i 140 zł/rbg prac lakierniczych. Pozwany zweryfikował dostarczoną przez powoda fakturę VAT nr (...) obniżając wskazane na fakturze stawki za roboczogodzinę prac blacharskich

i lakierniczych. Zastosowane przez powoda stawki za roboczogodzinę prac oraz zastosowane do naprawy części samochodowe znajdują w pełni uzasadnienie, gdyż prowadzą do przywrócenia stanu pojazdu sprzed szkody.

W dniu 22 października 2015 r. w sprawie o sygn. VI GNc 2499/15/3 Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował swoją odpowiedzialność zarówno co do zasady jak i wysokości. Pozwany przyjął odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie na podstawie umowy dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego autocasco. Wzajemne zobowiązania stron umowy uregulowane zostały Ogólnymi Warunkami Ubezpieczeń Komunikacyjnych. Zasady określenia wysokości odszkodowania w przypadku szkody częściowej określone są w § 19 ogólnych warunków. Zgodnie z § 19 ust. 5 odszkodowanie w wariantcie serwisowym uwzględnia ceny części zamiennych nowych i oryginalnych o ile poszkodowany przedstawi faktury nabycia części zamiennych. Powód nie przestawił faktur z których wynikałyby ceny nabycia części zamiennych. W związku z nieprzedstawieniem faktur za nabycie części, odszkodowanie z tego tytułu ustalone zostało w oparciu o sporządzoną przez pozwanego kalkulację, stosownie do zapisu § 19 ust. 7 OWU. W zakresie żądania dopłaty odszkodowania wynikającego z zastosowania przez powoda stawek za roboczogodzinę wyższych niż uznane przez pozwanego, roszczenie jest bezzasadne z uwagi na zapis § 19 ust. 5 oraz ust. 6 OWU. Nawet w przypadku przedstawienia przez poszkodowanego faktur za naprawę uszkodzonego pojazdu, pozwany ma prawo zweryfikować naliczone wynagrodzenie i wypłacić poszkodowanemu odszkodowanie wedle stawek średnich, zgodnie z § 19 ust. 5 pkt. 2 w zw. z § 19 ust. 6 OWU. Pozwany ustalił wysokość odszkodowania zgodnie z zapisami OWU wedle których koszt zakupu części nowych i oryginalnych jest uwzględniany przy likwidacji szkody po przedstawieniu faktur zakupu tych części, zaś stawka za roboczogodzinę jest ustalana przez pozwanego i bez znaczenia dla sprawy pozostają stawki rynkowe, czy też stawka stosowana w warsztacie powoda.

Sąd ustalił co następuje:

Bezspornym jest, że samochód osobowy marki R. (...) o nr rej (...) stanowiący własność T. S. i A. S. został uszkodzony w wyniku kolizji drogowej w dniu 7 grudnia 2014 r. W dniu 28 lipca 2014 r. poszkodowani zawarli z pozwanym umowę ubezpieczenia AC na okres od 31 lipca 2014 r. do 30 lipca 2015 r. Bezspornym jest również fakt, iż pozwany przyjął odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie na podstawie umowy dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego autocasco i wypłacił odszkodowanie w łącznej kwocie 2 876 zł, weryfikując przyjętą przez powoda stawkę za roboczogodzinę do kwoty 80 zł/rbg.

Dowód: polisa (k. 7-8), decyzja (...) (k. 9), potwierdzenie transakcji (k. 10, 11), pismo (...) (k. 20).

Zgodnie z § 19 ust. 2 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) koszty naprawy pojazdu ustalane są w oparciu o ceny usług i części zamiennych stosowanych w dniu ustalenia odszkodowania.

Stosownie do § 19 ust. 5 pkt. 2 z zastrzeżeniem ust. 6 i 7, wysokości odszkodowania ustala się z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 2-4 i sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę oraz w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem m. in. stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę pojazdu. (...) ustala odszkodowanie w sposób przewidziany w tymże ustępie pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów.

Zgodnie z § 19 ust. 6 w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, (...) weryfikuje wysokość odszkodowania ustaloną na podstawie tych rachunków lub faktur VAT według zasad określonych w ust. 5. Natomiast stosownie do § 19 ust. 7 pkt. 2 w razie nieprzedstawienia rachunków lub faktur VAT, o których mowa w ust. 5, (...) wypłaca bezsporną część odszkodowania ustaloną na podstawie wyceny (...) sporządzonej w oparciu

zasady zawarte w systemie A. lub E. z zastosowaniem m. in. stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty działające na terenie miejsca zamieszkania ubezpieczonego lub osoby, o której mowa w § 3 pkt. 32 lit. a. Nadto dokonanie wyceny w sposób przewidziany w niniejszym ustępie nie pozbawia ubezpieczonego możliwości ustalenia wysokości odszkodowania na zasadach określonych w ust. 5, po przedłożeniu rachunków lub faktur VAT, o których mowa w ust. 5.

Dowód: ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych autocasco (...) (k. 62-74).

W dniu 10 grudnia 2014 r. poszkodowani i powód zawarli umowę cesji wierzytelności zgodnie, z którą cedent przełał na cesjonariusza swoją wierzytelność w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 7 grudnia 2014 r. oznaczoną przez pozwanego numerem (...).

Dowód: cesja wierzytelności (k. 14).

W dniu 9 stycznia 2015 r. powód wystawił na rzecz poszkodowanego zbiorczą fakturę VAT nr (...) tytułem wykonanej naprawy w kwocie 3 973,16 zł brutto tj. 3 230,21 zł netto płatną przelewem w terminie do dnia 23 stycznia 2015 r.

Dowód: faktura (k. 15), kalkulacja naprawy (k. 16-19).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o nie budzące wątpliwości, merytoryczne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.

Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, albowiem nie miał on znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie wobec treści OWU.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez powoda M. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w T. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się zasądzenia kwoty 1 097,16 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, wskazując, że nabył od poszkodowanych wierzytelność względem pozwanego w drodze umowy cesji wierzytelności.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości kwestionując roszczenie zarówno co do zasady jak i wysokości podnosząc, że strony łączyła umowa ubezpieczenia dobrowolnego autocasco i wzajemne zobowiązania stron umowy uregulowane zostały Ogólnymi Warunkami Ubezpieczeń Komunikacyjnych, a z kolei stosownie do postanowień OWU powód nie przedstawił faktur, z których wynikałyby ceny nabycia części zamiennych.

Zgodnie z art. 805 §1 K. c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Elementami przedmiotowo istotnymi umowy ubezpieczenia jest z jednej strony zobowiązanie do spełnienia określonego świadczenia przez ubezpieczyciela w razie zajścia określonego w umowie wypadku, z drugiej zaś strony zobowiązanie do zapłaty składki przez ubezpieczającego.

Wskazać należy, że w myśl obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Celem i skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście na nabywcę ogółu uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. W takim wypadku stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, a zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. W razie podjęcia kroków celem wyegzekwowania należności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę wierzytelności jest udowodnienie, że

takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. W ocenie Sądu powód w należyty sposób wykazał, iż skutecznie nabył przedmiotową wierzytelność od poszkodowanego.

Dokonując analizy zgromadzonego materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że żądanie pozwu nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd miał na uwadze przede wszystkim postanowienia Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...), które łączyły strony postępowania w dniu zdarzenia.

Bezspornym było, że poszkodowani zawarli z pozwanym umowę ubezpieczenia AC w dniu 28 lipca 2014 r. na okres od 31 lipca 2014 r. do 30 lipca 2015 r. Umowa ta obejmuje ogólne warunki ustalone przez ubezpieczyciela, a znane powodowi.

Zgodnie z § 19 ust. 2 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) koszty naprawy pojazdu ustalane są w oparciu o ceny usług i części zamiennych stosowanych w dniu ustalenia odszkodowania.

Stosownie do § 19 ust. 5 pkt. 2 z zastrzeżeniem ust. 6 i 7, wysokości odszkodowania ustala się z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 2-4 i sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę oraz w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem m. in. stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę pojazdu. (...) ustala odszkodowanie w sposób przewidziany w tymże ustępie pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów.

Zgodnie z § 19 ust. 6 w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, (...) weryfikuje wysokość odszkodowania ustaloną na podstawie tych rachunków lub faktur VAT według zasad określonych w ust. 5.

Natomiast stosownie do § 19 ust. 7 pkt. 2 w razie nieprzedstawienia rachunków lub faktur VAT, o których mowa w ust. 5, (...) wypłaca bezsporną część odszkodowania ustaloną na podstawie wyceny (...) sporządzonej w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E. z zastosowaniem m. in. stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty działające na terenie miejsca zamieszkania ubezpieczonego lub osoby, o której mowa w § 3 pkt. 32 lit. a. Nadto dokonanie wyceny sposobem przewidziany w niniejszym ustępie nie pozbawia ubezpieczonego możliwości ustalenia wysokości odszkodowania na zasadach określonych w ust. 5, po przedłożeniu rachunków lub faktur VAT, o których mowa w ust. 5.

W myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczających to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (OSNP 1998/18/537). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (OSNC 1997/6-7/76 Przegląd Sądowy 2001/4/81).

Sąd zważył, iż pozwany przyjął odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie na podstawie umowy dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego autocasco. Wzajemne zobowiązania stron umowy uregulowane zostały Ogólnymi Warunkami Ubezpieczeń Komunikacyjnych. Odszkodowanie w wariantcie serwisowym, jakie wiązało strony dotyczyło cen mających zastosowanie podczas naprawy. Uwzględniało ceny części zamiennych nowych i oryginalnych, o ile poszkodowany przedstawi faktury nabycia części zamiennych. Powód nie przedstawił faktur, z których wynikałyby ceny nabycia części zamiennych. Nie przedstawił również faktury, z której wynikałaby cena części oraz cena roboczogodziny. Faktura jest ogólna na całość naprawy. To uniemożliwia weryfikację.

W ocenie Sądu pozwany był uprawniony do dokonania weryfikacji stawki roboczogodziny, co bezpośrednio wynika z postanowień OWU łączących strony umowy ubezpieczenia autocasco. Owszem OWU przewiduje, możliwość ustalenia wysokości odszkodowania na zasadach określonych w ust. 5, po przedłożeniu rachunków lub faktur VAT.

Niemniej jednak faktem jest, iż zarówno w przypadku udokumentowania kosztów jak i nieprzedstawienia rachunków czy faktur VAT, pozwany był uprawniony do ustalenia wysokości odszkodowania przy zastosowaniu stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę pojazdu czy też w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty działające na terenie miejsca zamieszkania ubezpieczonego lub osoby, o której mowa w § 3 pkt. 32 lit. a.

Pozwany ustalił wysokość odszkodowania zgodnie z zapisami OWU, wedle których koszt zakupu części nowych i oryginalnych jest uwzględniany przy likwidacji szkody po przedstawieniu faktur zakupu tych części, również w zakresie wysokości stawki za roboczogodzinę i bez znaczenia dla sprawy pozostają stawki rynkowe, albowiem strony łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia autocasco.

Zdaniem Sądu faktura przedstawiona przez powoda nie spełnia wymogów z OWU, aby na tej podstawie ocenić cenę za roboczogodzinę. W takiej sytuacji kwestionowanie wysokości stawki przez pozwanego byłoby przez Sąd uznane za nieuzasadnione. Faktura na roboczogodzinę nie została jednak wystawiona. W tym kontekście opinia biegłego jest bez znaczenia, ponieważ zgodnie z OWU stawka powinna wynikać z faktury. Wówczas podstawa do jej weryfikowania przez pozwanego byłoby wątpliwa i wtedy opinia biegłego jest niezbędna. Jak wynika jednak z akt sprawy stawka nie została wyszczególniona w fakturze, zatem powód sam oddał możliwość jej weryfikacji przez pozwanego. Taka ewentualność jest bowiem przewidziana przez pozwanego w OWU.

Zatem biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał, że dochodzone przez powoda roszczenie nie jest zasadne i w związku z tym w punkcie 1 wyroku oddalił powództwo w całości.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa; 180,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 6 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. ze zm.).

SSR Jolanta Brzęk